

Itt születtem

A Napsugár honlapján szikrázó napocskák jelzik azokat a falvakat, városokat, amelyek már bemutatkoztak **Itt születtem** rovatunkban. Vajon a ti szülőhelyetek fölött ragyog már az internet-Napsugár?

Megszokott falusi táj fogad a Nagyszalontától 10 km-re levő Árpádon. Egyetlen főutcáját, mely végigkanyarog a falun, körülbelül 472 ház alkotja. Mára közel száz sajnos már üresen áll. A megközelítőleg 900 lakos közül 850 magyar.

Ez az iskolánk. 95-en tanulunk benne, 75-en magyar tagozaton. Egy tanító néni a faluban lakik, a másik tanító néni és a tanárok Szalontáról ingáznak. A matektanár néni például ezzel a kék kocsival. Az óvodába 40 óvodás jár.

A falu határában van egy kiemelkedés, azt nevezük Árpád-halomnak. A legenda úgy tartja, hogy Árpád vezérünk itt lelte halálát, sírja domborul e helyen. A mai napig találnak szántás közben emberi és állati csontokat, lószerszámokat, régi pénzeket, köedényeket. A legenda még él, a település viszont, amely 1911-ben még nagyközségnek számított, ma már az elöregedő falvak sorába került.

Milyen lehetett a falu 600 évvel ezelőtt? Első birtokosaiként Rajnold fiait, Jánost és Lászlót említik még 1310-ben. Károly Róbert, az akkori magyar király a falut a Csákyaknak adományozta.

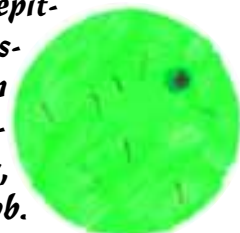
A XVI-XVII. századi török portyák elpusztították a falucskát és román stílusú kötemplomát. A lakosság egy része bemenekült a környező erdőkbe. Elkezdték irtani az addig átjárhatatlan rengeteget, tanyavilágot hozva létre. Terjeszkedtek a tanyák, néhol összeépültek, s a századok folyamán kialakult a mostani falu.

Bocskai István, aki Szalontán volt várkapitány, fejedelemeként erre a környékre is telepített hajdúkat. Ezért gyakori a vidéken a Hajdú név.

Az erdő, a nádas biztos rejtekhely volt a menekülőknél. Itt bujdosott Táncsics Mihály nejevel, itt húzódott meg hónapokig Arany János és családja. De nem mindenkinek sikerült. Köházi Balog tanyáján fogták el az 1849-ben vértanú halált halt Szacsвай Imrét.

A XIX. század közepén a falu a Csákyaktól átkerült Markovits Emánuel birtokába. Egyik utóda, Markovits Kálmán, volt országgyűlési képviselő építette a ma is álló, egykor pompás kastélyt. Udvarán néhány famatuzsálem mellett vadnarancsfák terebélyesednek. Termésük olyan, mint egy narancs, de zöld, és külső héja sokkal rücskösebb.

A faluban kevés a munkalehetőség, ezért a fiatalok egy része Szalontára ingázik dolgozni. Mások nylonházakban retket, paprikát, karfiolt, káposztát termesztenek, s a közeli piacokon értékesítik. Hagyó István, szalontai üzletember egybegyűjtötte a faluban lévő szövőszékeket. Ezeken szötteseket, szőnyeget készítenek az árpádi asszonyok.

A falu híres a dinnyetermesztésről. Nekünk, gyermekeknek nagy élmény, amikor nyáron szüleinkkel, nagyszüleinkkel csöszkunyhókban őrizzük a dinnyét.

A falu déli részén 1875-től vonatok jártak. Az állomás 1975-ben szűnt meg. A tréfa szerint már csak II. osztályú helynek számít Árpád. Miért? I. osztályú hely, ahol megáll a vonat. II. osztályú, ahol hallatszik a vonat. III. osztályú, ahol hallottak a vonatról.

Szeretünk rajzolni. Már díjat is nyertünk az Erdélyi Magyar Könyvklubtól és a Napsugártól. Minden évben kirándulunk, szerepelünk.

Tavaly farsangkor ezt a csúnya szalma-bábu telet égettük el. Volt tombola, tánc, jelmezdíjak, Tátika show.

Nagyon szeretünk itt élni. A faluban csend van és nyugalom. Az osztályban kevesen vagyunk, és szeretjük egymást, mint a testvérek.

Mi vagyunk a tavalyi II-IV. osztály. Tanító nénink, Bunău Irén fényképezett le a tavalyi nagy télen.